

«—Όχι, στρατηγέ, απέκρίθη, αλλά πρέπει να μπορούμε στο Μιλάνο.

«—Άς μπορούμε λοιπόν, έμπρός! εϊπαν ό Βοναπάρτης.

«Και επί κεφαλής των γρεναδιέρων του, έπροχώρησε πάλιν και έφθασέν εις τό γεφύρι.

Τό έπέρασαν τροχάδην. Συγγρόνως τό ιππικόν έπερνούσε τό ποτάμι από τό ρηχότερον μέρος, και έτσι οι Αυστριακοί έπερικυλώθησαν.

Α΄ Εκερδισαμεν την μάχην του Λόδι, και μετ' ολίγας ημέρας εις ηλθαμεν εις τό Μιλάνον.

Α, κύριε Δεσποτά! όσον και άν δεν θέλη να γίνη κανείς στρατιωτικός, όσον και άν προτιμά την εύγενή τέχνην του χορού, εϊνε αδύνατον να μη χαιρείται, να μην ένθουσιάζεταί, όταν βλέπη, ένα νικηφόρον στρατόν, του όποιου αποτελεί μέρος, να εισέρχεται θριαμβευτικώς εις την κατακτηθεισαν πόλιν!

«Έννοείτε όμως, ότι εγώ δεν έγασα καιρόν. Μόλις έπεράσαμεν τον μεγάλην δρόμον του Μιλάνου, άφισα τό σύνταγμα και ηρώτησα ένα Μιλανέζον από που πηγαιίνουν εις τό θέατρον.

«Εκεί μου είπατε ότι θα εύρισκα την μεγάλην χορεύτριαν. Τό θέατρον όμως, τό όποιον με πτα-

πολλάς περιπλανήσεις κατώρθωσα να εύρω, ήτο κλειστόν. Έκαμα τότε τον γυρον του μεγάλου αυτού κτιρίου, και ανέκαλυφα μίαν χαμηλήν πορτούλαν.

«Ητο ή κατοικία του φύλακος, αλλά κλειστή και αυτή. Θέ μου, τι άσχημα που έφέροντο αυτοί οι Μιλανέζοι προς τους Γάλλους που ήρχοντο να τους επισχεφθούν!... Άρχισα να κτυπά την πόρτα δυνατά, με χέρια και με πόδια, και επιτέλους ένας γέρος ανθρωπάκος που ώμιλουσεν άγνωστη γλώσσα, μου άνοιξε τρέμων, διότι ένόμιζεν ότι ήτο κανένας γάλλος στρατιώτης που ήθελε να βλάψη αυτόν ή τό θέατρον του.

«Όταν όμως τον ειδα, ήσύχασε λιγάκι και με ήρώτησε τί γυρεύω.

«—Θέλω, του είπα, να ιδω την Ζαρινη άμέσως.

«Ο γέρος ύψωσε τα χέρια προς τον ου-

ρανόν.—Α, καλό κύριο! άνέκραξε με τα κορακιστικά του! τό Ζαρινη δεν εϊνε πια έντω! έφυγες μακριά, πολύ μακριά, στο Ρουσία!

«Αυτή ή άπάντησις μ' έκοψε στη μέση! Πώς; δέχθηκα να γίνω στρατιώτης του έχθρου μου, τον ακολουθησα στην Ιταλία, του σήκωσα τα γυαλιά, ήλθα μαζί του ως τό Μιλάνο, ελα αυτά δια να ζητήσω από την μεγάλην χορεύτρια τα σκαρπίνια της» και να μην εϊνε αυτή εδω; να λείπη στη Ρουσία!; Μου φαίνεται, ότι άν δεν μ' εκύτταζεν ό ήλίθιος εκείνος Ιταλός, θα έκλαιγα από τό κακό μου.

«Όταν με είδε τόσο λυπημένον, ό γέρω-φύλαξ με ήρώτησε:

«—Και τί τό θέλεις ό μικρός κύριος τό Ζαρινη;

«Πητέ της εκ μέρος μου πολλά, και δευθόητε, αγαπητέ μου διδάσκαλε, τους εγκάρδιους χαιρετισμούς του άφοσιωμένου σας μαθητού «Δουδοβίκου»

Καθώς βλέπομεν από αυτές τας επιστολάς, ό μικρός μας φίλος έφρόθη έξοχα άφ' ης ανε-

χώρησεν από τό Παρίσι, τό δε καλόν αποτέλεσμα, τό όποιον προέβλεπεν ό κ. Δεσπετά, δεν έβράδυνε να επέλθη.

Δύο ήμέρας μετά την εισοδον των Γάλλων εις τό Μιλάνον, ό Βοναπάρτης, ένθυμηθείς τον παιδα του στρατού, ό όποιος τή έφερε τό τηλεσκόπιόν του υπό γάλαζαν σφαιράν παρα την γέφυραν του Λόδι, τον έκάλεσε δια του ύπασπιστου του.

Μόλις άνεφανίσθη ενώπιόν του ό Λουδοβίκος, τον ήρώτησε μειδιών:

«—Εϊσαι λοιπόν γενναίος, μικρέ μου; —Έτσι φαίνεται, στατηγέ, απέκρίθη άφέλως τό παιδί.

«Και δεν θέλεις πια να γίνης χορευτής;

«—Παρτόν! άνέκραξε ζωηρώς ό Λουδοβίκος: τό θέλω ακόμη και τό παραθέλω.

«Ο Βοναπάρτης ύψωσε τους ώμους.

«Όλ' αυτά μου άφάνησαν άσχημα, ρουπαρά, έλεεινά. Σκόνη παντού και δένδρα χάρτινα. Η μεγάλη Όπερα των Παρισίων, που μας εκθειάζετε πάντα, δεν θα μοιαζι βέβαια μ' αυτό τό παληοθέατρο.

«Τελοςπάντων, να μη σάς τα πολυλογώ, ό φύλαξ μου έδειξεν ένα σαντούκι, εις την γωνίαν μιās μεγάλης σάλας, που την έτριγύριζαν καθρέπται. Πρέπει να ήταν τουλάχιστον πενήντα ζευγάρια σκαρπίνια του χορού μέσα' αυτό τό σαντούκι!

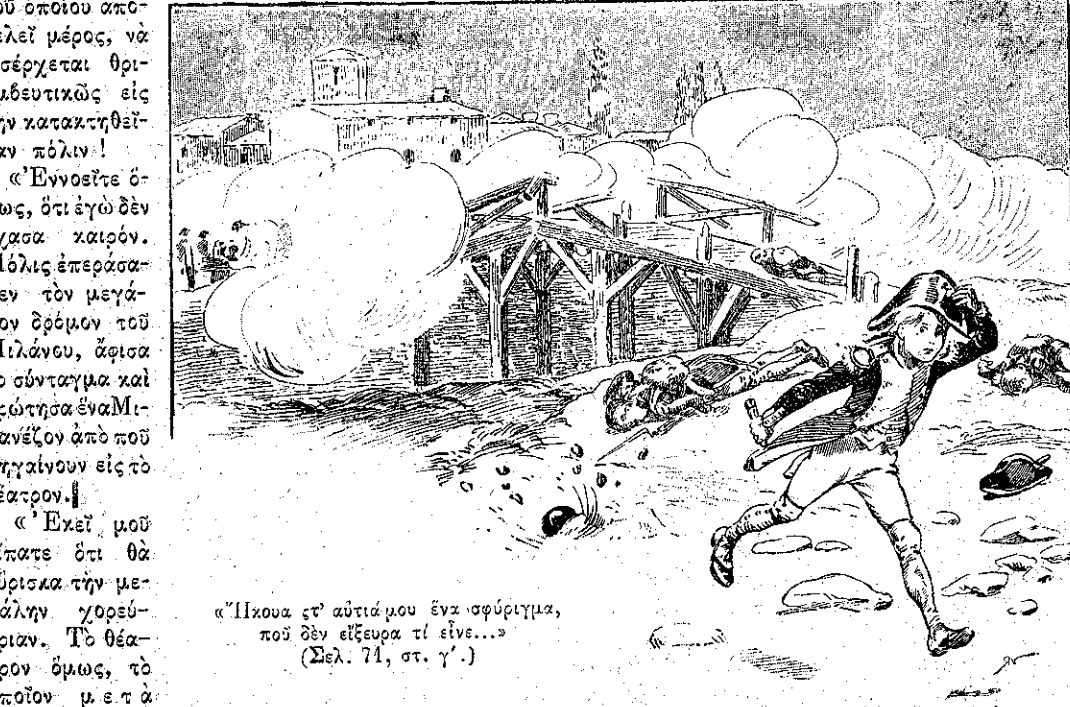
«—Ορίστε, μου είπε' παίρνεις ό,τι θέλεις' εϊνε της Ζαρινη.

«Έψαξα στο σωρό και εδιάλεξα δύο, τα λιγώτερα παλιά. Εϊνε όμως λερωμένα, μαυρισμένα, τριμμένα, έλεεινά. Πώς εϊνε δυνατόν να χορέψη στην όπερα ή Λευκοθέα μ' αυτά τα παλαιοπάπουσας;

Φοβούμαι μήπως δεν εξετέλεσα καλά την παραγγελία σας. Έκαμα όμως ό,τι μπόρεσα δια να σάς υπακούσω, και δια να έπιτύχη ή Λευκοθέα στην πρώτη της εμφάνισι.

Καθώς βλέπομεν από αυτές τας επιστολάς, ό μικρός μας φίλος έφρόθη έξοχα άφ' ης ανεχώρησεν από τό Παρίσι, τό δε καλόν αποτέλεσμα, τό όποιον προέβλεπεν ό κ. Δεσπετά, δεν έβράδυνε να επέλθη.

Δύο ήμέρας μετά την εισοδον των Γάλλων εις τό Μιλάνον, ό Βοναπάρτης, ένθυμηθείς τον παιδα του στρατού, ό όποιος τή έφερε τό τηλεσκόπιόν του υπό γάλαζαν σφαιράν παρα την γέφυραν του Λόδι, τον έκάλεσε δια του ύπασπιστου του.

«Ήκουα στ' αυτιά μου ένα σφύριγμα, που δεν είξευρα τί εϊνε...» (Σελ. 71, στ. γ')

«Ο γέρος ύψωσε τα χέρια προς τον ου-

Χορευτής! εζηκολούθησεν ένα παιδί σαν και ενα!... Έγώ θέλω να σε κάμω στρατιώτη, και δια να σε άνταμείψω δια την καλή σου διαγωγή εις τό Λόδι, σου δίδω την άδεια να μου ζητήσης ό,τι θέλεις.

«Ο Λουδοβίκος εσκέφθη μίαν στιγμήν και έπειτα τό άπεφάσισεν:

«—Αφού μ' έρωτάτε τί έπιθυμώ, είπε, σάς αποκρίνομαι ότι ήθελα να γυρισω στο Παρίσι για να δώσω στη μητέρα μου τας οικονομίας μου και στη μικρά μου φίλη Λευκοθέα τα σκαρπίνια της Ζαρινη.

«—Εσφορνώνυ με λοιπόν, πεισματάρη του διαβόλου, στραβοξυλο! άνέκραξεν ό Βοναπάρτης.

Και άπεμακρύνθη γελών.

Μετ' ολίγας ήμέρας, ό Λουδοβίκος, εις τον όποιον ό αρχιστρατήγος είχε χορηγήσει την ζητηθεισαν άδειαν, άνεχώρει δια τό Παρίσι με την ακολουθίαν του Ζυνώ, του ύπασπιστου, ό όποιος επεφορτίθη από τον Βοναπάρτην να φέρη εις τό Διευθυντήριον την είδησιν της

νίκης του Λόδι και της καταλήψεως του Μιλάνου.

«Ο πείς του στρατού, εγκαταλείπων τό στρατεύμα της Ιταλίας και τον αρχηγόν του, τον όποιον οι στρατιώται απέκάλουν τώρα «Κοντοδεκανέα», ήναγακάσθη να ομολογήση καθ' έαυτον, ότι ό Βοναπάρτης αυτός ήτο σήμεραν ολιγώτερον «έχθρός» του από άλλοτε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Η ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ

Ένώ εις την Ιταλίαν συνέβαιναν όσα γνωρίζομεν από τας επιστολάς του Λουδοβίκου, αι έργασίαι του κ. Δεσπετά εις τό Παρίσι επήγαιναν πολύ καλλίτερα.

«Ο αριθμός των μαθητών και των μαθητριών του ειχεν αύξηθη, διότι αι νικαι του Βοναπάρτου ένισχυον τό Διευθυντήριον και οι άνθρωποι έπίστευαν τώρα εις την διάρκειάν του και εις την οριστικήν επαναφοράν της τάξεως και της ήσυχίας.

«Έξ άλλου, όταν μία χώρα λαμβάνη είδησεις νικών ως αι του Αρκόλου, του

Ρίβολι και του Λόδι, εϊνε φυσικόν να χαιρείται και να θέλη να διασκεδάση.

(Έπειτα συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΛΛΑΚΙ

Βότσαλα να παίζωμε στού γυαλού την άμμο κ' ήσυχα να τρέχωμε. Καθισμένοι χάρω, βότσαλα να παίζωμε στού γυαλού την άμμο.

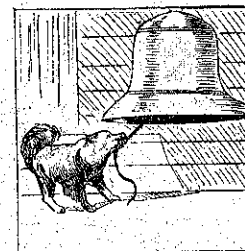
Κόματ' αν θα σπάσουνε θε να μάς δροσίουν κ' δλα θα περάσουνε και θα μάς αφήσουν.

Κάποιο κύμα σέρνοντας τον άφρό στην άμμο κοραλλάκι φέροντας θα μάς βύξει χάρω. Κάποιο κύμα σέρνοντας τον άφρό στην άμμο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

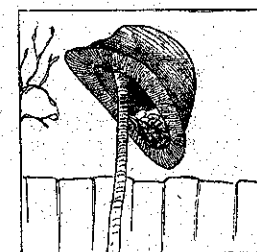
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Σκύλος κωδωνοκρούστης

Άπέξω από ένα φάρων, εις τας Ηνωμένες Πολιτείας, ύπάρχει κρεμασμένος ένας μεγάλος κώδων, τον όποιον ό φύλαξ του φάρου κτυπά όταν εϊνε ύμίγλη, δια να είδοποιή τα πλοία. Ο φύλαξ έργυνασε τον σκύλον του Σάιλοο να κτυπά επίσης αυτόν τον κώδωνα. Και τό έξυμνον ζώον εκτελεί πιστότατα τα καθήκοντα του κωδωνοκρούστου!

Μία φωνή εις ένα σιιάχτρο

Ένας κωλιεργητής της Γαλλίας, δια να προφυλάξη τα όπωροφόρα δένδρα του, έστησεν εις τον κήπον του ένα πάσσαλον μ' ένα παληοκάπελλο. Ένας σπουργίτης, ό όποιος δεν εφοβήθη καθέλου τό σιιάχτρο, εύρεν άπεναντίας τό καπέλλον εκείνο κατάλληλον να προστατεύση την μέλλουσαν οικογένειάν του, και δεν είδισσας να κτίση εκεί μέσα την φωλειάν του!

Τό μεγαλύτερον βλήμα του κόσμου

Ίδετε τί μεγάλο που εϊνε αυτό τό όβούλιον! Το μεταχειρίζεται ό στόλος των Ηνωμένων Πολιτειών. Εεύρετε δε πόσον κοστίζει μία μονον κανονία με τέτοιον βλήμα; Πέντε χιλιάδες φράγκα... τιποτένια πράγματα!

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

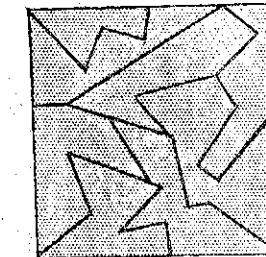
Παίγνιον

Έσάτη ύπό Παναγ. Α. Γουσιού

Table with 4 rows and 5 columns of Greek letters: TH PO ΦΙΣ ΘΩ ΚΟ ΕΥ, ΚΛΩ Η ΛΕ ΔΟ ΑΜ ΤΕΡ, ΣΑ ΜΑ ΤΟΣ ΧΟΣ ΠΗ ΔΡΟΣ

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστή ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας Αθήνας, τας Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, εϊμπορει να στείλη την λύσιν εις τό γραφεϊόν μας (38, όδος Βύρσιπιδου), συνοδεύων την αποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα ύλων των λυτών θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού τό όποιον ήμποτελεσθή από τα δεκάλεπτα, θα εγγράψωμεν και πάλιν δια κλήρου μερικους λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθόσημον δι' έν έτος, τους δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Έάν κληρωθ ή συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθή).

Λύσεις του Παίγνιου και Μαγικής Εϊκόνας του 7ου φυλλαδιού

α) Ίδου πως θα συναρμολογηθούν τα 8 τεμάχια δια ναποτελεσθή τό τέλειον τετραγωνον.

β) Ο άνδρας της κυρίας σχηματίζεται εις τον φίγκλον του καπέλλου της.

